

A legszebb magyar mesék

Roland

© Roland Kiadó

Keresse a Roland Kiadót a Facebookon is!
facebook.com/Rolandkiado
e-mail: office@roland-toys.eu

A magyar nyelvű kiadás tekintetében minden jog fenntartva a Roland Kiadó részére.

Bármilyen másolás, sokszorosítás, illetve adatfeldolgozó rendszerben való tárolás a Roland Kiadó előzetes írásbeli hozzájárulásához kötött.

ISBN: 978-615-5368-72-1
ISSN 2498-8383

Illusztrálta: Fekete Szabolcs és Molnár Anita
Kiadás vezető: Lengyel Orsolya
Felelős kiadó: a Kft. ügyvezetője
Nyomdai munkák: Generál Nyomda Kft., Szeged

Tartalomjegyzék

Fehérlófia	4
A csudamadár	14
A deszkavári királyfi.....	28
A táltos kecske	44
A vörös tehén	54
Az égig érő fa.....	60
Erős János	72
Kié a táltos ló.....	84
Királyfiú Kis Miklós	90
Rózsa királyfi.....	102
Szép Cerceruska	112
Táltos Jankó	120

Egyszer volt, hol nem volt, még az Óperenciás-tengeren is túl volt, volt a világon egy fehér ló. Ez a fehér ló egyszer megellett, lett neki egy fia, azt hét esztendeig szoptatta, akkor azt mondta neki:

— Látod, fiam, azt a nagy fát?

— Látom.

— Eredj fel annak a legteetejébe, húzd le a kergét.

A fiú felmászott, megpróbálta, amit a fehér ló mondott, de nem tudta megtenni. Akkor az anyja megint szoptatta hét esztendeig, megint felküldte egy még magasabb fára, hogy húzza le a kergét. A fiú le is húzta. Erre azt mondta neki a fehér ló:

— No, fiam, már látom, elég erős vagy. Hát csak eredj el a világra, én meg megdöglöm.

Azzal megdöglött. A fiú elindult világra. Amint ment, mendegélt, előtalált egy rengeteg erdőt, abba be is ment. Csak bódorgott, csak bódorgott, egyszer egy emberhez ért, ki a legerősebb fákat is úgy nyűtte, mint más ember a kendert.

— Jó napot adjon Isten! – mondja Fehérlófia.

— Jó napot, te kutya! Hallottam hírét annak a Fehérlófiának, szeretnék vele megbirkózni.

— Gyere no, én vagyok!

Megbirkóztak. De alig csavarított egyet Fehérlófia Fanyűvőn, mindjárt a földhöz vágta.

— Már látom, hogy erősebb vagy, mint én – mondja Fanyűvő. – Hanem tegyük össze a kenyerünket, végy be szolgálatodba.

Fehérlófia befogadta, már itt ketten voltak. Amint mennek, mendegélnek, előtalálnak egy embert, aki a követ úgy morzsolta, mint más ember a kenyeret.

— Jó napot adjon Isten! – mondja Fehérlófia.

— Jó napot, te kutya! Hallottam hírét annak a Fehérlófiának, szeretnék vele megbirkózni.

— Gyere no, én vagyok!

Megbirkóztak. De alig csavarított Fehérlófia Kőmorzsolón hármát-négyet, mindjárt a földhöz vágta.

— Már látom, hogy teellened nem csinálhatok semmit – mondja Kőmorzsoló. – Hanem tudod mit, végy be szolgálatodba, hű szolgáló leszek halálig.

Fehérlófia befogadta; már itt hárman voltak. Amint mentek, mendegéltek, előtaláltak egy embert, aki a vasat úgy gyúrta, mint más ember a tésztát.

— Jó napot adjon Isten! – mondja neki Fehérlófia.

— Jó napot, te kutya! Hallottam hírét annak a Fehérlófiának, szeretnék vele megbirkózni.

— Gyere no, én vagyok!

Sokáig birkóztak, de nem bírtak egymással, hol egyik, hol másik kerekedett felül.

